

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum ingratis sint beneficia subtrahenda? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Vtrum ingratia sunt beneficia substrahenda? 563
Ad quantum sic proceditur. Videtur, quod ingra-
 tis sunt beneficia substrahenda. Dicitur enim
 Sap. 16. Ingrati spes tamquam hybernalis glacies ta-
 bescit. Non autem eius spes tabesceret, si non esset ei
 beneficium substrahendum. Ergo sunt substrahenda be-
 neficia ingratia.

¶ 2 Præterea, Nullus debet alteri præbere occa-
 sionem peccandi. Sed ingratus beneficium recipiens
 sumit occasionem ingratitudinis. Ergo non est ingrato
 beneficium dandum.

¶ 3 Præterea, In quo quis peccat, per hoc & tor-
 quetur, ut dicitur Sapien. 11. Sed ille qui ingratus est
 beneficio accepto, peccat contra beneficium. Ergo
 est beneficio priuandus.

SE D contra est, quod dicitur Luc. 6. quod Al-
 tissimus benignus est super ingratos & malos. Sed
 per eius imitationem nos filios esse oportet, ut ibi-
 dem dicitur. Ergo non debemus ingratia beneficia
 substrahere.

RESPONDEO dicendum, quod circa ingratum duo
 consideranda sunt. Primo quidem, quid est quod ip-
 se dignus sit pati: & sic certum est quod mereretur be-
 neficij subtractionem. Alio modo, considerandum est
 quid oporteat beneficium facere. Primo namque
 non debet esse facilis ad ingratitudinem iudicandam:
 quia frequenter aliquis, ut Seneca dicit *, qui non lib. 3. de
 reddidit, gratus est: quia fortè non occurrit ei facul- beneficijs,
 tas, aut debita opportunitas reddendi. Secundo, debet c. 7. non
 tendere ad hoc quod de ingrato gratum faciat: quod procul à
 si non potest primo beneficio facere, fortè faciet se- fine.
 cundo. Siverò ex beneficijs multiplicatis ingratitu-
 dinem augeat, & peior fiat, debet à beneficiorum
 exhibitione cessare.

Ad primum ergo dicendum, quod auctoritas il-
 la loquitur, quantum ad id quod ingratus dignus est
 pati.

Ad

Ad secundum dicendum, quod ille qui ingrato beneficium exhibet, non dat ei occasionem peccandi, sed magis gratitudinis & amoris. Si vero ille qui accepit, ingratis gratitudinis exinde occasionem sumat, non est danti imputandum.

Ad tertium dicendum, quod ille qui beneficium dat, non statim se debet exhibere punitorum ingratis, sed prius pium medicum: ut scilicet iteratis beneficijs ingratis gratitudinem sanet.

QVÆST. CVIII.

De vindicatione, in quatuor articulos diuisa.

D **E**inde considerandum est de vindicatione.

¶ Et circa hoc queruntur quatuor.

¶ Primo, utrum vindicatio sit licita?

¶ Secundo, utrum sit specialis virtus?

¶ Tertio, de modo vindicandi.

¶ Quarto, in quos sit vindicta exercenda.

¶ 64 inf. q. 158

¶ 2. 3. q. 15.

¶ ar. 9. cor.

¶ Et mal.

¶ g. 12. a. 1.

¶ cor. 9. ad

¶ Deum.

¶ Dicitur enim Deuter. 32. secundum aliam lite-

¶ ram. Mibi vindictam, & ego retribuam.

¶ Ergo omnis

¶ cor. 3.

¶ vindicatio est illicita.

¶ ad. 5. Et

¶ 2. Præterea,

¶ Ille de quo vindicta sumitur, non

¶ Ro. 12. le.

¶ toleratur.

¶ Sed mali sunt tolerandi: quia super illud

¶ 3. cor. 5.

¶ Cant. 2. ¶ Sicut lilyum inter spinas, dicit glori.

¶ Non fuit

¶ 6. & 7.

¶ bonus qui malos tolerare non potuit.

¶ Ergo vindicta

¶ tibi glori.

¶ non est sumenda de malis.

¶ Greg. ho.

¶ 3. Præterea,

¶ Vindicta per poenas fit, ex quibus

¶ 38. in e-

¶ caulatur timor seruillis.

¶ Sed lex noua non est lex i-

¶ uig. ante

¶ moris, sed amoris, ut August. dicit* contra Adaman-

¶ medium.

¶ Ergo ad minus in novo testamento nulla vindi-

¶ *c. 17. in-

¶ cta fieri debet.

¶ ter prin.

¶ 4. Præterea,

¶ Ille dicitur vindicare se, qui iniu-

¶ cor. med.

¶ rias suas viciſſicitur.

¶ Sed, ut videtur, non licet etiam iu-

¶ tom. 6.

¶ dici in se delinquentes punire.

¶ Dicit enim Chrys. su-

¶ per